

Gurbetçi Öyküsü

– M.Kılıçel · 24 Temmuz 2015

Meil tutmuş bir ayazdaydık, Bit Pazarı'nda akşama kalmış bir değersiz eşya, Vedalara alışmış gönlümüzde sancı eksik olmamıştı hiç, Bir tren garında gene bir vedaya hazırlanmıştık, Doğudan batıya, Hep öyle olurdu bizm orlarda, Kış oldumu göç başlardı batıya, Gene yaş akacaktı gözlerden, Yaşarmayan gözler ağlardı kendi içerisinde. Analar bacılar ağlar canlarına, Yavuklular ağlar sevdalarına, Meil tutmuş akşamlarımız olacak gene, Mesken bellediğimiz bize yabancı, şehir köşelerinde, Sıvası çatlamış bacası tütmez, Soğuk gurbet odalarında, Bir bir Aşçıyan özlemlerimizi yaşayacağız sinemizin içerisinde, Omuz omuz direndiğimiz, Arkadaşlarımızla bir tatlı sohbet olacak tek güzel hatıra, Belki bir espiriden sonra güzel bir tebessüm kalacak, Dost gönüllü arkadaşlarda, Meil tuttuğumuz yalnızlıkları unutturacak anılar gelecek aklı, Beklerken sılanın yaklaşmasında, Bir hayal olacak yaşamaya ve direnmeye sebep, Ovaları gelecek aklımıza memleketimizin, Köyleri, Koşar adımlarla yürürken çocukluğumuz güzel yönleri gelecek aklımıza, Hiç bir şeye üzülmeyen kanarken dirseği, Üç dakika sonra gülen çocukluğumuz, Yayalaları tütecek gözümüzde, Uçsuz bucaksız yaylaları, Gurbet ırgatlarının tek teselli, O dağların denizlerin ardındaki, Memleket'lerine kavuşa bilme umutları, M, Kılıçel Soğukdoğulu 3602/14/1996